

ปัญหาการผลิตและการจำหน่ายสับประคระปอง
ของกิจการที่มีการปลูกสับประคเอง

นางจิรพันธ์ เกียรติปานอภิกุล

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการบัญชีมหาบัณฑิต
แผนกวิชาบัญชีทั่วไป

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

พ.ศ. ๒๕๒๑

000410

PROBLEMS IN THE PRODUCTION AND DISTRIBUTION
OF CANNED PINEAPPLE ENTERPRISES WITH OWN PLANTATIONS

Mrs. Chirapan Kiatpanapikul

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements

for the Degree of Master of Accountancy

Department of Accountancy

Graduate School

Chulalongkorn University

1978

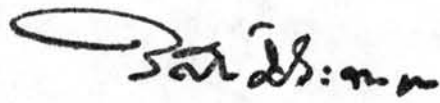
หัวข้อวิทยานิพนธ์ ปัญหาการผลิตและการจำหน่ายสับประคระป้อง
 ของกิจการที่มีการปลูกสับประคเอง

โดย นางจิรพันธ์ เกียรติบ้านอกกุล

แผนกวิชา บัญชีทั่วไป

อาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สุภาพรรณ รัตนภรณ์

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้บัณฑิตวิทยาลัยนี้เป็น
 ส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญามหาบัณฑิต

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
 (ศาสตราจารย์ ดร. วิศิษฐ์ ประจวบเหมาะ)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
 (ศาสตราจารย์ เพ็ญแข สนิทวงศ์ ณ อยุธยา)

..... กรรมการ
 (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สุภาพรรณ รัตนภรณ์)

..... กรรมการ
 (นายโสฬส งามวงศ์วาน)

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

หัวข้อวิทยานิพนธ์ : ปัญหาการผลิตและการจำหน่ายสับปะรดกระป๋องของกิจการที่มี
การปลูกสับปะรดเอง

ชื่อนิสิต นางจิรพันธ์ เกียรติปานอภิกุล

อาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สุภาพรรณ รัตนภรณ์

แผนกวิชา บัญชีทั่วไป

ปีการศึกษา ๒๕๒๐

บทคัดย่อ

การผลิตสับปะรดกระป๋องเป็นอุตสาหกรรมแปรสภาพผลิตผลจากการเกษตร (Agro-based Industry) ชนิดหนึ่ง และมีความสำคัญต่อประเทศไทยซึ่งเป็นประเทศเกษตรกรรมเป็นอย่างยิ่ง ช่วยให้มีการนำผลสับปะรดซึ่งมีจำนวนมากในฤดูกาลหนึ่ง ๆ และราคาต่ำมาผลิตเป็นสับปะรดกระป๋องเพื่อส่งออกจำหน่ายต่างประเทศ อันก่อให้เกิดผลดีแก่เศรษฐกิจของชาติทั้งทางด้านการเพิ่มแหล่งการว่างงาน การแสวงหาเงินตราต่างประเทศ และช่วยให้ชาวไร่มีรายได้จากการขายผลสับปะรดสดเพิ่มมากขึ้น

ผลผลิตสับปะรดกระป๋องของโลกในปัจจุบันรวมกันทั้งสิ้นประมาณ ๔๕ ล้านตัน โดยมีประเทศสหรัฐอเมริกาเป็นผู้ผลิตสับปะรดกระป๋องได้มากที่สุดของโลก คือผลิตได้ประมาณ ๑๖ - ๑๘ ล้านตันต่อปี หรือประมาณร้อยละ ๓๕ - ๔๐ ของผลผลิตสับปะรดกระป๋องของโลก ประเทศที่ผลิตสับปะรดกระป๋องได้มากเป็นอันดับรอง ๆ ลงมาได้แก่ ฟิลิปปินส์ ไทย ออสเตรเลีย มาเลเซีย และไต้หวัน ตามลำดับ ในบรรดาประเทศผู้ผลิตเหล่านี้ปริมาณการผลิตของสหรัฐอเมริกาและฟิลิปปินส์ค่อนข้างจะคงที่ ส่วนปริมาณการผลิตของไต้หวันและมาเลเซียมีแนวโน้มลดลงทุกปี และปริมาณการผลิตของไทยกับอิตาลีก็มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น สับปะรดกระป๋องที่ผลิตในสหรัฐอเมริกามีปริมาณกว่าร้อยละ ๕๐ ใช้สำหรับบริโภคภายในประเทศ ส่วนประเทศอื่น ๆ ผลิตเพื่อส่งออกจำหน่ายต่างประเทศเป็นส่วนใหญ่

สหรัฐอเมริกาเป็นประเทศที่บริโภคสับปะรดกระป๋องมากที่สุดในโลก คือ บริโภคประมาณ ๒๐ ล้านหีบต่อปี หรือประมาณร้อยละ ๔๕ ของผลผลิตสับปะรดกระป๋องของโลก และเป็นประเทศที่นำสับปะรดกระป๋องเข้าประเทศมากที่สุดในโลกด้วย ปัจจุบันมีการนำเข้าไม่ต่ำกว่า ๕ ล้านหีบต่อปี ประเทศผู้นำเข้าสับปะรดกระป๋องที่สำคัญ ๆ รองจากสหรัฐอเมริกาได้แก่ เยอรมันตะวันตก สหราชอาณาจักร ฝรั่งเศส ญี่ปุ่น และแคนาดา ตามลำดับ

การส่งเสริมการลงทุนตั้งโรงงานผลิตสับปะรดกระป๋องของรัฐบาลนั้น ได้เริ่มมาตั้งแต่ปี ๒๕๐๕ แต่นักลงทุนเริ่มสนใจลงทุนในกิจการนี้กันมากในปี ๒๕๑๐ ปัจจุบันมีโรงงานผลิตสับปะรดกระป๋องที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนไปแล้ว ๙ ราย มีกำลังผลิตรวมกันทั้งสิ้นประมาณ ๔.๑ ล้านหีบต่อปี และได้เปิดดำเนินการผลิตแล้ว ๖ ราย มีกำลังผลิตประมาณ ๕.๗ ล้านหีบต่อปี ผลิตสับปะรดกระป๋องได้ประมาณ ๓.๕ ล้านหีบต่อปี หรือประมาณร้อยละ ๖๑ ของกำลังผลิตทั้งหมด โรงงานผลิตสับปะรดกระป๋องที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนทั้ง ๙ รายนี้ มีการทำไร่สับปะรดเอง ๔ ราย ปัจจุบันได้ปลูกสับปะรดไปแล้ว ๔๒,๐๐๐ ไร่ และมีโครงการจะขยายการทำไร่สับปะรดออกไปอีกจนครบ ๑๐๕,๐๐๐ ไร่

การผลิตสับปะรดกระป๋องของไทยตั้งแต่ปี ๒๕๑๑ - ๒๕๒๐ สามารถแบ่งออกได้เป็น ๒ ช่วง คือ ช่วงแรกตั้งแต่ปี ๒๕๑๑ - ๒๕๑๕ เป็นช่วงเริ่มการผลิต อัตราการเพิ่มของปริมาณการผลิตค่อนข้างต่ำ คือผลิตได้ ๔๔๖,๖๐๙ หีบในปี ๒๕๑๑ เพิ่มเป็น ๖๔๖,๒๖๑ หีบในปี ๒๕๑๕ ซึ่งมีอัตราการเพิ่มโดยเฉลี่ยประมาณร้อยละ ๑๓ ต่อปี และช่วงที่สองตั้งแต่ปี ๒๕๑๖ - ๒๕๒๐ ในช่วงนี้อัตราการเพิ่มปริมาณการผลิตสูงมาก คือผลิตได้ ๙๖๕,๒๑๗ หีบในปี ๒๕๑๖ เพิ่มเป็น ๓,๔๗๕,๒๖๑ หีบในปี ๒๕๒๐ ซึ่งมีอัตราการเพิ่มโดยเฉลี่ยประมาณร้อยละ ๔๔ ต่อปี ทำให้ประเทศไทยเป็นผู้ผลิตสับปะรดกระป๋องได้มากเป็นอันดับสามของโลก รองจากประเทศสหรัฐอเมริกาและฟิลิปปินส์

การส่งเสริมการลงทุนในอุตสาหกรรมผลิตสัปะระคระป้องของประเทศไทยนั้น มีจุดมุ่งหมายให้อุตสาหกรรมนี้เป็นอุตสาหกรรมผลิตเพื่อส่งออก (Export Oriented) ซึ่งปัจจุบันอุตสาหกรรมนี้ดำเนินการประสบความสำเร็จตามเป้าหมายของรัฐบาลได้เป็นอย่างดี สัปะระคระป้องที่ผลิตได้กว่าร้อยละ ๘๐ ของผลผลิตในประเทศส่งออกจำหน่ายต่างประเทศ ตลาดสัปะระคระป้องที่สำคัญของไทยได้แก่ ประเทศสหรัฐอเมริกา เยอรมันตะวันตก ญี่ปุ่น เนเธอร์แลนด์ แคนาดา เป็นต้น การส่งออกสัปะระคระป้องของไทยเพิ่มขึ้นทั้งปริมาณและมูลค่า กล่าวคือ ในปี ๒๕๑๑ ส่งออกปริมาณ ๓๓๖,๗๘๖ ตัน มูลค่าประมาณ ๒๕.๘ ล้านบาท เพิ่มขึ้นเป็นปริมาณ ๓,๑๓๐,๔๓๕ ตัน มูลค่าประมาณ ๗๕๐ ล้านบาทในปี ๒๕๒๐

จากการศึกษาต้นทุนการผลิตสัปะระคระป้องในประเทศไทย ปรากฏว่าต้นทุนการผลิตยังได้เปรียบกว่าผู้ผลิตสัปะระคระป้องในประเทศอื่น ๆ เช่น ไต้หวัน ฟิลิปปินส์ และมาเลเซีย เป็นต้น ทั้งนี้เพราะค่าจ้างแรงงานและวัตถุดิบในประเทศไทยยังต่ำกว่าประเทศผู้ผลิตอื่น ๆ ต้นทุนการผลิตสัปะระคระป้องปัจจุบันประมาณ ๑๗๐ - ๒๐๒ บาท ต่อหีบ และยังคงเสียค่าใช้จ่ายในการส่งออกอีกประมาณ ๑๔ บาทต่อหีบ ราคาส่งออก F.O.B. เฉลี่ยประมาณ ๒๒๖ บาทต่อหีบ ผู้ผลิตจะได้กำไรประมาณ ๑๐ - ๔๒ บาทต่อหีบ แม้ว่าค่าระวางเรือบรรทุกสินค้าจากประเทศไทยไปยังตลาดต่างประเทศจะสูงกว่าค่าระวางเรือของผู้ผลิตในประเทศอื่น ๆ ก็ตาม แต่สัปะระคระป้องของไทยก็ยังสามารถขายแข่งขันกับสัปะระคระป้องของต่างประเทศในตลาดโลกได้

การผลิตสัปะระคระป้องของไทยสามารถเพิ่มมากขึ้นทั้งปริมาณและมูลค่า แต่โรงงานผลิตสัปะระคระป้องยังต้องประสบปัญหาและอุปสรรคนานาประการ ปัญหาและอุปสรรคที่สำคัญของอุตสาหกรรมนี้คือ ปัญหาค่านการผลิตได้แก่ การขาดแคลนสัปะระคระป้องในบางฤดูกาล ราคาไม่คงที่ สัปะระคระป้องไม่ได้ขนาดตามมาตรฐานที่โรงงานต้องการ ปัญหาการขาดแคลนแรงงานบางฤดูกาล แรงงานมีประสิทธิภาพต่ำ การเพิ่มอัตราค่าจ้างแรงงานขึ้นค่า และปัญหาค่านการจำหน่าย ได้แก่ อัตราค่าระวางเรือสูง ขาดความร่วมมือระหว่าง

ผู้ส่งออกทำให้เกิดการแข่งขันที่ราคาขายกันเองของผู้ผลิตสับปะรดกระป๋องในประเทศ และการกำหนดโควตาการนำเข้าของผู้นำเข้าบางประเทศ

ปัญหาต่าง ๆ ของอุตสาหกรรมสับปะรดกระป๋องที่โรงงานกำลังประสบอยู่ในปัจจุบันมีหลายทางที่จะแก้ไขได้ ปัญหาสำคัญที่ต้องแก้ไขเป็นอันดับแรก คือ ปัญหาด้านวัตถุดิบ โดยรัฐบาลควรส่งเสริมและชักจูงให้ชาวไร่ที่อยู่ใกล้โรงงานปลูกสับปะรดมากขึ้นด้วยการให้สินเชื่อแก่ชาวไร่ผู้ปลูกสับปะรดมากขึ้น ให้ความรู้และเทคนิคการปลูกสับปะรดแบบใหม่ สนับสนุนให้ชาวไร่รวมกันเป็นสมาคมหรือสหกรณ์ผู้ปลูกสับปะรด เพื่อความสะดวกในการรับสินเชื่อจากธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร และสร้างอำนาจการต่อรองกับโรงงาน ตลอดจนการส่งเสริมให้เอกชนลงทุนทำการเพาะปลูกสับปะรดขนาดใหญ่แบบการค้า (Commercial Farming) โดยส่งเสริมเพื่อปลูกสับปะรดป้อนโรงงานเพียงอย่างเดียวเท่านั้น และควรจัดตั้งศูนย์วิจัยสับปะรดขึ้นเพื่อทำหน้าที่ คัดเลือกพันธุ์ วิจัยหาพันธุ์ใหม่ ๆ แนะนำวิธีการปลูกที่ถูกต้อง และหาวิธีการบังคับให้สับปะรดออกผลอย่างมีประสิทธิภาพ ส่วนโรงงานควรกำหนดราคาประกันรับซื้อขั้นต่ำและรับซื้อสับปะรดด้วยราคาที่ เป็นธรรมด้วย เมื่อโรงงานสามารถหาซื้อสับปะรดที่มีคุณภาพดีมีขนาดพอเหมาะป้อนโรงงานได้ อย่างสม่ำเสมอและราคาไม่เปลี่ยนแปลงมาก โรงงานย่อมจะสามารถใช้กำลังผลิตที่มีอยู่ได้เต็มที่ยิ่งขึ้นซึ่งจะช่วยลดต้นทุนการผลิตและสามารถทำสัญญาซื้อขายระยะยาวกับต่างประเทศได้

ประสิทธิภาพการตลาดต่างประเทศของสับปะรดกระป๋อง เป็นปัญหาสำคัญเช่นเดียวกัน รัฐบาลควรจะสนับสนุนให้โรงงานรวมกันจัดตั้งหน่วยงานขึ้นใหม่เพื่อทำหน้าที่เกี่ยวกับการค้าสับปะรดกระป๋องโดยเฉพาะ มีหน้าที่ในการกำหนดเป้าหมายการผลิต การจำหน่าย การหาตลาดใหม่ ๆ การควบคุมมาตรฐานผลิตภัณฑ์ และการควบคุมไม่ให้มีการตัดราคาขายกันเองของผู้ผลิตในประเทศ นอกจากนี้หน่วยงานของรัฐยังสามารถให้ความช่วยเหลือด้านการเพิ่มประสิทธิภาพของตลาดต่างประเทศได้อย่างมาก เช่น ทูตพาณิชย์ที่ประจำอยู่ในต่างประเทศ ช่วยเจรจา กับทูตพาณิชย์ของต่างประเทศหาตลาดใหม่ ๆ หรือ คัดซื้อให้ผู้ผลิตสับปะรดกระป๋อง

ของไทยได้มีโอกาสเข้าร่วมงานแสดงสินค้านานาชาติ ช่วยกระจายกเล็กซื้อจำกัดในการค้า เช่นการกำหนดโควตานำเข้า การตั้งกำแพงภาษี เป็นต้น ตลอดจนการช่วยหาข่าวสาร เกี่ยวกับการผลิตและความต้องการสัมประรดกระปองของตลาดต่างประเทศ

การพัฒนาพาณิชย์นาวีและการขยายท่าเรือส่งออกในประเทศ มีความสำคัญต่อ อุตสาหกรรมนี้เช่นเดียวกัน เพราะจะช่วยอำนวยความสะดวกในการส่งออก ซึ่งจะช่วยให้ การระวางเรือไม่สูงชันกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน

เมื่อปัญหาและอุปสรรคของอุตสาหกรรมผลิตสัมประรดกระปองทั้งด้านการผลิต และการจำหน่ายได้รับการแก้ไขให้ลดน้อยลงแล้ว ย่อมจะช่วยให้กิจการนี้ซึ่งมีู่ทางที่อยู่แล้ว ในปัจจุบันมีู่ทางคดียิ่งขึ้นไปอีกในอนาคต และจะเป็นกิจการที่จะทำรายได้ให้แก่ประเทศได้ มากอีกประเภทหนึ่ง

Thesis Title : Problems in the production and distribution of
canned pineapple enterprises with own plantations.

Name : Mrs. Chirapan Kiatpanapikul

Thesis Advisor : Assistant Professor Supapun Ruttanaporn

Department : Department of Accountancy

Academic Year : 1977

Abstract

Canned pineapple industry is one of the agro-based industries which has been considered quite important for an agricultural country such as Thailand. The industry gains advantage from the abundance of fresh pineapples and its cheap price when the fruit is in season for the production for export. This creates substantial benefits for the economy of the country as a whole in forms of : earning and saving of foreign exchange, increasing employment and raising income of farmers.

World production of canned pineapple is approximately 45 million standard cases per annum. The United States of America is the biggest producer. She can produce approximately 16 - 18 million standard cases which accounts for 35 - 40 per cent of world production. The Philippines, Thailand, South Africa, Malaysia and Taiwan are ranked the major producers in respective order. Among the major

producers, production of the United States of America and the Philippines are considered rather steady, whereas that of Malaysia and Taiwan is declining every year. This is in contrast with Thailand and South Africa which experience an increase. More than 90 per cent of canned pineapple produced in the United States is consumed in the country while productions of other countries are mostly exported.

The U.S.A. is the largest consumer of canned pineapple in the world. She consumes approximately 20 million standard cases per annum or approximately 45 per cent of world production. She is also the biggest importer in the world. Currently, she imports at least 5 million standard cases per annum. The other major importers of canned pineapple are West Germany, The United Kingdom, France, Japan and Canada respectively.

The Thai government began promoting canned pineapple in B.E. 2505 but investors were interested in this industry in B.E. 2510. At present, there are 9 pineapple canneries, which receive promotion privileges from the Board of Investment. Total available capacity is estimated at 8.1 million standard cases annually. Only 6 canneries are operating right now, the rest are still on the way. Total capacity of the 6 canneries is estimated at 5.7 million standard cases per annum. However, actual capacity is estimated at 3.5 million standard cases or about 61 per cent of total capacity. Eight out of nine promoted firms have their own pineapples plantation on 42,000 rai of land and will expand to reach 105,000 rai.

D

Production of canned pineapple in B.E. 2511 - 2520 can be divided into two periods. The first period is B.E. 2511 - 2515 which is an initial production period. Total production increases from 446,609 standard cases in B.E. 2511 to 646,261 standard cases in B.E. 2515. The average growth rate of production is equivalent to 13 per cent annually which is quite satisfactory. The second period is B.E. 2516 - 2520. Total production considerably increases from 765,217 standard cases in B.E. 2516 to 3,478,261 standard cases in B.E. 2520. The average growth rate of production is equivalent to 49 per cent annually which is considered quite substantial. Since there has been significant growth in production, Thailand becomes the 3rd canned pineapple producer of the world after U.S.A. and The Philippines.

The government policy in promoting canned pineapple industry is to orientate it towards export. The growth of this industry fulfils the government objectives. Over 80% of production is exported. The major markets of Thai canned pineapple are U.S.A., West Germany, Japan, The Netherlands and Canada respectively. The export grew both in volume and value during both periods. In B.E. 2511 Thai canned pineapple was exported 336,786 standard cases, valued at 28.8 million Baht. It was increased to 3,130,435 standard cases valued 750 million Baht in B.E. 2520.

From the study, the cost of production of canned pineapple in Thailand is lower than other countries such as Taiwan, Malaysia and The Philippines. Thailand has comparative advantage, favoured by lower labor and raw material costs. The average cost of production is approximately 170 - 207 Baht per standard case and the export expen-

1

diture is about 14 Baht per case. Average export price (F.O.B.) is about 226 Baht per standard case. Producers will get profit approximately 10 - 42 Baht per standard case. Even though the cost of transportation to customers is higher than competitors, Thai canned pineapple is able to compete with other countries in the world market.

However, producers still face many problems, for instance, seasonal shortage of fresh fruits, unstable prices of fresh fruits, failure to conform to standard of fresh pineapple required by canneries, seasonal shortage of labor, lack of skilled labor and rising of minimum wages. Furthermore, exporters faced problems of high cost of transportation, price cutting among exporters and import quotas from some importing countries.

There are ways and means to tackle the problems. The most important problem is the supply of fresh pineapple. The government should encourage farmers who live nearby the canneries to grow pineapple by giving them more loans and new technical know-how of pineapples plantation. In order to increase bargaining power, the farmers themselves should consolidate and form an association or cooperative. Moreover, the government should establish pineapple research center and strengthen its effort in promoting a wider scale commercial farmings of pineapple. Canneries should set minimum guaranteed buying price of fresh pineapple. When they have adequate supply with stable price, canneries can operate at full capacity thus they can reduce their production cost. They can also enter into a long term supplying contracts with foreign importers.

14

Marketing of Thai canned pineapple abroad should be improved. It will be more effective if local exporters can jointly set target in exporting, find new market, control standard of production and avoid price cutting among themselves. Thai commercial attachés who work in foreign countries can find marketing outlets by contacting importers and/or giving informations of production and distribution. Exporters themselves should join international trade fair and find new market too.

Developing of marine transportation and deep sea port will provide better facilities for exporters and lower the cost of transportation which is presently quite high.

When the obstacles of production and distribution are solved, it is hoped that the bright future of Thai canned pineapple industry is not far ahead. This rapid expansion of canned pineapple industry will be an important source of foreign exchange earning for the country.

กิติกรรมประกาศ

ในการเรียบเรียงวิทยานิพนธ์เรื่องนี้ ผู้เขียนขอขอบคุณ คุณโสฬส งามวงศ์วาน หัวหน้าสายศึกษาดูทางการลงทุน กองพัฒนาโครงการ สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ซึ่งเป็นกรรมการท่านหนึ่งที่ไ้กรุณาให้คำแนะนำ ตรวจสอบและแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ให้ ซึ่งเป็นประโยชน์อย่างยิ่งสำหรับผู้เขียน พร้อมกันนี้ผู้เขียนขอขอบคุณ ศาสตราจารย์ เพ็ญแข สนิทวงศ์ ณ อยุธยา ประธานกรรมการในการตรวจวิทยานิพนธ์ที่ได้ให้ความช่วยเหลือ สนับสนุนผู้เขียนตลอดเวลา นับตั้งแต่เริ่มเข้าศึกษาในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จนกระทั่งวิทยานิพนธ์เล่มนี้สำเร็จลง ซึ่งพระคุณนี้ขอจารึกตลอดไป และขอขอบคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สุภาพรณ รัตนภรณ์ ซึ่งเป็นอาจารย์ผู้ควบคุมการวิจัย ไ้กรุณาสละเวลาให้คำแนะนำ ปรึกษา และตรวจสอบข้อผิดพลาดต่าง ๆ ให้ ซึ่งหากไม่ได้รับความกรุณาจากท่านแล้ว วิทยานิพนธ์นี้ก็ยากที่จะสำเร็จลงได้

นอกจากนี้ ผู้เขียนขอขอบคุณ คุณประสิทธิ์ มหาคุณ ผู้จัดการบริษัท ท.ฟ.ว. จำกัด คุณพูนสุข มหาคุณ คุณโกเมนทร์ เกียรติปานอภิกุล คุณแม่เนย เฉากะ คุณเล็ก เฉากะ อาจารย์ คารณี พุทธิวิบูลย์ คุณจิราภรณ์ เฉากะ คุณปัทมา เฉากะ คุณญาณี เฉากะ และบุคคลอีกมากมายที่ให้ความร่วมมือ สนับสนุน และให้กำลังใจ จนผู้เขียนสามารถเขียนวิทยานิพนธ์นี้ได้สำเร็จเรียบร้อย

นางจิริพันธ์ เกียรติปานอภิกุล

สารบัญ

<u>บทที่</u>	<u>หน้า</u>
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ฉ
กิตติกรรมประกาศ	ท
รายการตารางประกอบ	ค
รายการแผนภาพประกอบ	ช

บทที่ ๑ บทนำ

ลักษณะของปัญหา	๑
วัตถุประสงค์ของการศึกษา	๔
ประโยชน์ที่ได้รับจากการศึกษา	๕
ขอบเขตของการศึกษา	๕
วิธีการศึกษาค้นคว้า	๖

บทที่ ๒ การผลิตและการค้าสัมประรดกระป๋องของโลก

ประเทศผู้ผลิตสำคัญของโลก	๘
ปริมาณการส่งออกสัมประรดกระป๋องของโลก	๑๓
ประเทศผู้ส่งออกสัมประรดกระป๋องที่สำคัญของโลก	๑๓
ปริมาณความต้องการสัมประรดกระป๋องของโลก	๒๖
ลักษณะการแข่งขันของสัมประรดกระป๋องในตลาดโลก	๒๖
แนวโน้มในอนาคตของตลาดสัมประรดกระป๋องของโลก	๒๘

บทที่ ๓ โครงสร้างของโรงงานผลิตสับปะรดกระป๋องในประเทศไทย

ประเภทของโรงงาน	๓๒
ที่ตั้งโรงงาน	๓๘
กำลังผลิต	๔๐
การลงทุนและรวมทุนจากต่างประเทศ	๔๒
การจ้างงานและอัตราค่าแรงงาน	๔๓

บทที่ ๔ ปัจจัยการผลิตสับปะรดกระป๋อง

สับปะรด	๔๖
กระป๋อง	๖๘
น้ำตาล	๗๔
แรงงาน	๗๔
เงินทุน	๗๗

บทที่ ๕ การผลิตสับปะรดกระป๋องในประเทศไทย

ผลผลิตสับปะรดกระป๋องของไทย	๘๐
กรรมวิธีการผลิต	๘๑
มาตรฐานผลิตภัณฑ์	๘๖
การบรรจุหีบห่อ	๘๕
ต้นทุนการผลิต	๘๖

บทที่ ๖ การตลาด

ตลาดภายในประเทศ	๘๘
ตลาดต่างประเทศ	๘๘

บทที่ ๗ ปัญหาและข้อเสนอแนะ

ปัญหาวัตถุประสงค์	๑๒๓
ข้อเสนอแนะการแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับวัตถุประสงค์	๑๒๖
ปัญหาต้นทุนการผลิตสูง	๑๓๒
ข้อเสนอแนะในการลดต้นทุนการผลิตสับประรดกระป๋อง	๑๓๕
ปัญหาคานการจำหน่าย	๑๔๐
ข้อเสนอแนะการแก้ไขปัญหาคานการจำหน่ายสับประรดกระป๋อง	๑๔๑
บรรณานุกรม	๑๔๓
ภาคผนวก	๑๔๗
ประวัติการศึกษา	๑๖๐

รายการตารางประกอบ

<u>ตารางที่</u>	<u>หน้า</u>
๑ ปริมาณการผลิตสัมประรดกระป๋องของสหรัฐอเมริกาตั้งแต่ปี ๒๕๑๑ - ๒๕๑๙	๑๐
๒ ปริมาณการผลิตสัมประรดกระป๋องของฟิลิปปินส์ตั้งแต่ปี ๒๕๑๑ - ๒๕๑๙ ...	๑๒
๓ ปริมาณการผลิตสัมประรดกระป๋องของไต้หวันตั้งแต่ปี ๒๕๑๑ - ๒๕๑๙.....	๑๔
๔ ปริมาณการผลิตสัมประรดกระป๋องของมาเลเซียตั้งแต่ปี ๒๕๑๑ - ๒๕๑๙...	๑๕
๕ ปริมาณการผลิตสัมประรดกระป๋องของแอฟริกาใต้ตั้งแต่ปี ๒๕๑๑ - ๒๕๑๙...	๑๖
๖ ปริมาณการผลิตสัมประรดกระป๋องของโลกตั้งแต่ปี ๒๕๑๑ - ๒๕๑๙.....	๑๘
๗ ปริมาณการส่งออกสัมประรดกระป๋องของประเทศผู้ผลิตที่สำคัญของโลก ตั้งแต่ปี ๒๕๑๑ - ๒๕๑๙	๑๙
๘ ปริมาณการส่งออกสัมประรดกระป๋องของฟิลิปปินส์ตั้งแต่ปี ๒๕๑๔ - ๒๕๑๘	๒๐
๙ ปริมาณการส่งออกสัมประรดกระป๋องของไต้หวันตั้งแต่ปี ๒๕๑๕ - ๒๕๑๙	๒๒
๑๐ ปริมาณการส่งออกสัมประรดกระป๋องของมาเลเซียตั้งแต่ปี ๒๕๑๕ - ๒๕๑๙	๒๓
๑๑ ปริมาณการส่งออกสัมประรดกระป๋องของแอฟริกาใต้ตั้งแต่ปี ๒๕๑๗ - ๒๕๑๙	๒๔
๑๒ ปริมาณการส่งออกสัมประรดกระป๋องของสหรัฐอเมริกาปี ๒๕๑๕ - ๒๕๑๙	๒๕
๑๓ ปริมาณการนำเข้าสัมประรดกระป๋องของประเทศผู้นำเข้าที่สำคัญของโลก	๒๙
๑๔ ปริมาณการผลิตสัมประรดสดของประเทศสำคัญ ๆ ของโลก	๓๐
๑๕ ปริมาณการบริโภคสัมประรดกระป๋องต่อหัว	๓๑
๑๖ กำลังการผลิตสัมประรดกระป๋องของโรงงานที่ได้รับการส่งเสริม การลงทุนในปี ๒๕๒๐	๔๑
๑๗ พื้นที่เพาะปลูกสัมประรดของไทยตั้งแต่ปี ๒๕๑๓ - ๒๕๒๐	๕๔
๑๘ พื้นที่เพาะปลูกสัมประรดของโรงงานผลิตสัมประรดกระป๋อง	๕๕
๑๙ ผลผลิตสัมประรดกระป๋องของไทยตั้งแต่ปี ๒๕๑๓ - ๒๕๒๐	๕๘
๒๐ ราคาสัมประรดรายเดือน ณ โรงงานผลิตสัมประรดกระป๋อง	๕๙

ตารางที่

หน้า

๒๑	ราคาสัมประรดเฉลี่ย ณ ตลาดต่าง ๆ ปี ๒๕๑๐ - ๒๕๑๘	๖๐
๒๒	การเปรียบเทียบต้นทุนการผลิตสัมประรดเฉลี่ยต่อไรต่อฤดูของการปลูก แบบไม่ประหยัดทุนและการปลูกแบบประหยัดทุนในปีการเพาะปลูก ๒๕๑๖/๒๕๑๗	๖๓
๒๓	การเปรียบเทียบกำไรต่อไรของการปลูกสัมประรดแบบไม่ประหยัดทุน และแบบประหยัดทุน	๖๕
๒๔	ค่าใช้จ่ายในการปลูกสัมประรดต่อไรของการปลูกแบบแถวเดี่ยว	๖๖
๒๕	ค่าใช้จ่ายในการปลูกสัมประรดต่อไรของการปลูกแบบแถวคู่	๖๗
๒๖	การเปรียบเทียบกำไรของการปลูกสัมประรดแบบแถวเดี่ยวและแถวคู่	๖๘
๒๗	ปริมาณการไรแผนเหล็กชุบคิงในประเทปี ๒๕๑๔ - ๒๕๑๘	๗๑
๒๘	ราคาของแผนเหล็กชุบคิงที่นำเข้าและผลิตในประเทศปี ๒๕๑๔ - ๒๕๑๘	๗๒
๒๙	จำนวนคนงานที่ทำงานในโรงงานผลิตสัมประรดกระป๋องที่ได้รับส่งเสริม	๗๖
๓๐	จำนวนเงินทุน เงินทุนจดทะเบียนและอัตราส่วนผู้ถือหุ้นของโรงงานผลิต สัมประรดกระป๋องในปี ๒๕๑๘	๗๙
๓๑	ผลผลิตสัมประรดกระป๋องของไทยตั้งแต่ปี ๒๕๑๑ - ๒๕๒๐	๘๓
๓๒	ผลผลิตและกำลังการผลิตสัมประรดกระป๋องของไทยตั้งแต่ ๒๕๑๔ - ๒๕๑๘	๘๔
๓๓	ผลผลิตสัมประรดกระป๋องของไทยเปรียบเทียบกับผลผลิตของโลก	๘๕
๓๔	รายการค่าใช้จ่ายในการผลิตสัมประรดกระป๋องต่อหีบ	๘๗
๓๕	ปริมาณการบริโภคภายในประเทศและปริมาณส่งออกสัมประรดกระป๋อง	๑๐๐
๓๖	ปริมาณและมูลค่าการส่งออกสัมประรดกระป๋องของไทยปี ๒๕๑๓ - ๒๕๑๘	๑๐๑
๓๗	ปริมาณสัมประรดกระป๋องที่ส่งออกไปตลาดสหรัฐอเมริกา ๒๕๑๓ - ๒๕๑๘	๑๐๕
๓๘	ปริมาณสัมประรดกระป๋องที่ส่งออกไปตลาดญี่ปุ่นปี ๒๕๑๓ - ๒๕๑๘	๑๐๗
๓๙	จำนวนโควตาสัมประรดกระป๋องที่ได้รับสิทธิพิเศษจาก ประชาคมเศรษฐกิจยุโรป	๑๑๐

ตารางที่

หน้า

๔๐	ปริมาณสัมประคระป่องที่ไทยส่งไปขายในตลาดประชาคมเศรษฐกิจยุโรป	๑๑๑
๔๑	ปริมาณสัมประคระป่องที่ไทยส่งไปขายในเยอรมันตะวันตก	๑๑๒
๔๒	ราคาส่งออก F.O.B. เฉลี่ยของสัมประคระป่องไทย	๑๑๕
๔๓	ราคา C & F ของสัมประคระป่องไทยในตลาดประเทศต่าง ๆ	๑๑๖
๔๔	การเปลี่ยนแปลงอัตราค่าระวางเรือพื้นฐานของเรือในชมรม	๑๒๑

รายการแผนภาพประกอบ

หน้า

๑	กรรมวิธีการผลิตสับปะรดกระป๋อง ⁺	๘๗
๒	กรรมวิธีการผลิตหัวกระป๋องและฝากระป๋อง ⁺	๘๘